

er ham ogsaa taknemlig for den Dydighed, hvormed han har udført det Gjern, han har paataget sig ved at gaa til Bunds i de tidligere Rigsdagsforhandlinger denne Sag vedrørende; men jeg maa rigtig nok sige, at jeg kunde have ønsket, at den Dydighed og den Nidkerhed, hvormed det Arbejde er gjort, var udført for en værdigere Sag, at det havde i sin Tendens været det modsatte af den Retning, hvori det er gaaet; thi det skal indrømmes ogsaa af mig, at det kan ikke være andet, end at der naturligvis maa være flaaet noget bestemt fast, med Hensyn til hvem der skal stemme eller ikke stemme, og det er jo givet, at Valglisten, som den foreligger, naturligvis maa gælde i Djebløkket, enten den er fejl eller rigtig, og det er lige saa bestemt givet, at det kan ikke undgaa, hvor der er saa mange Kommuner, der have Valglisten i en Valgkreds, at der absolut maa indsnige sig ikke saa lidt Fejl i Listen. Paa den ene Side er det imidlertid ikke godt at komme ind paa at gaa alt for let til Forkastelse af et Valg, men paa den anden Side maa vi frem for alt, forekommer det mig, her i Tinget gøre, hvad vi kunne, for at værgе om Valgernes Valgret. Jeg tror imidlertid ikke, at vi her i Tinget tilstrækkelig gøre vor Pligt netop med Hensyn til at værgе Valgretten i Landet, som vi skulle gøre det, hvis vi godfende Valget i Roskilde den 20de April dette Aar, for det er indrømmet og indrømmes ogsaa af den ærede Ordfører, at der her er begaaet Fejl, og at hvis disse Fejl ikke vare begaaede, kunde det være høist sandsynligt, at Valgets Udfald var blevet et andet. Det er det, vi skulle lægge Mærke til. At der begaaes Fejl, og at Valglisten ere forkerte, har jo ikke saa meget at sige, naar der er en tilstrækkelig Majoritet af Stemmer for den valgte Kandidat, saadan at Fejlen ikke vil kunne til at influere paa Resultatet. Ganste anderledes forholder det sig her, hvor det anerkendes fra alle Sider, at de Fejl, der ere begaaede, kunne og meget sandsynlig ville komme til at influere paa Valgets Resultat. Jeg indrømmer ogsaa, som den ærede Ordfører gjorde gældende, at Valgbestyrelsen har ikke begaaet Fejl, men jeg synes, at det kan for den Sags Skyld være lige meget; bitterligt er det, at det er en eller flere af de Autoriteter, som have

med Valget at gøre, der have begaaet Fejlene. Det er nu saa let at flaa dette fast som en Regel, at det skal være Valgeren selv, der skal passe paa, om han kommer paa Valglisten eller ej, det er saa nemt at slippe fra det, og i sig selv kan det jo ikke blive anderledes — det indrømmer jeg — for et Sogneraad eller en Kommunalbestyrelse kan naturligvis ikke kende hvert enkelt Menneſte i Kommunen, saa at den ved, naar vedkommende har fyldt 30 Aar, hvor længe han har været i Kommunen o. s. v. Det ved jeg altsaa nok, at i sidste Instans maa det være Valgeren selv, der har Skyld i, at han ikke kommer til at udøve sin Valgret, fordi han ikke er paa Listen; men jeg siger, i første Instans er det absolut Kommunalbestyrelsens Skyld, og der bør gøres mere, netop fra dette Tings Side, og her er netop et Tilfælde, hvor der kunde gøres noget for, at det kunde blive lagt klart for Kommunerne, at de have en Forpligtelse der, som de ikke skulle gaa saa ganske let henover og sige: Det kommer os ikke ved, om den Indsiddende er paa Valglisten; det bliver hans egen Sag at undersøge det og klage derved. Jeg vil gerne staa paa Valgernes Ret i den Henseende. Jeg vil gerne, at det netop ved Arbejdet her i Tinget skulle blive lagt vedkommende paa Sinde, at de kommunale Myndigheder ikke blot have Ret til at forsætte Valglisten, men ogsaa en Pligt, saaledes at de kunne være Afværgende bekendt. Naar vi nu se paa dette Forhold her med disse Valgere, som ere blevne udeladte, kan jeg ikke andet end sige, saaledes som det allerede er blevet sagt af det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen), at det er forunderligt, naar en Mand kan komme og gøre opmærksom paa, at han staar galt opført, idet han staar paa Tillægslisten, skønt han kun er flyttet ind for den samme Valgkreds, og at saa den samme Kommunalbestyrelse ikke kan blive klog paa, at andre ogsaa staa opførte galt. Og hvad nu Arbejdsmand Hans Larsen angaar, da kan man godt sige, at han jo i Grunden har været Genstand for en om ikke forsættelig saa dog uforsættelig Mystifikation fra Sogneraadets Side. Han kommer og spørger, om han staar paa Listen, og saa viser man ham hans Navn paa Listen. Manden er naturligvis ikke saa klog i de Dele, at han i Djebløkket kan tænke paa,